× Akta sporne 2 r. 1776.

Od Bartoszewicza

1/8 89

1889. III. 149.

8 sztuk

Numerus currens	Litera S.	Artes.	Leipzig Sturm und Koppe	Forma	Armarium	Forulus	Series
	Stade. F	Vom Musikalisch-Schönen. Mit Bezug auf Dr. E. Hanslick's gleichnamige Schrift. Inauguraldissertation	stron: 54 –	8.			

Treść voluminu VIII.

PROCEDER
WJP. Dominika Uzłowskiego Skarbnika Nowogr: Przeciwko WJP. Alexandrowi Woyniłowiczowi Podczaszemu Nowogródzkiemu.

Związek Procederu.

1mo. Intercyza czyli Projekt około przedaży Dóbr Mostytycz w Wdztwie Nowogr: leżących między Uzłowskim y Woyniłowiczem uczyniona, ma być skassowana, przez którą Uzłowski Dziedzictwa swojego niewybył, a Woyniłowicz nie nabył, którey Uzłowski nie przyznał, tytułu wieczności niedał, y w czasie znegował.

2do. Inequitacya do Mtści Mostytycz ma być uznana dla Uzłowskiego z pod Possessyi zastawney Woyniłowicza dotąd w okupnie zatrzymoney.

3tio. Ze Woyniłowicz nie dozwolił Aktorowi okupu, więc winien De possesso Mostytycz y Miratycz kalkulacyi weryfikacyi, że Woyniłowicz zabrał złożoną w Mostytyczach Ruchomość. Więc winien całego splendoru Komportacyi sub nexu juramenti.

Tenże Woyniłowicz że niekupione Dziedzictwo chciał posięgnąć y przeto szukaiącemu właności dał okazyą Procederu, więc winien nadgrody expens prawnych.

O tym wszystkim przekonanie.

KTo nie przedał Dziedzictwa, ten nie utracił Dziedzictwa, kto niedał zapisu na wieczność ten siebie z wieczności niewyglozował, y kto niedał pieniędzy za Dóbra, ten Dòbr niekupił, kto niewziol Prawa, tego Aktorem nazywać niemożno.

Taka iest myśl Woyniłowicza niedał pieniędzy Uzłowskiemu a mówi że kupił Mostytycze, niewziol zapisu czyli przedaży na wieczność a mówi że iest wiecznikiem.

Nadto, chce perswadować czyli zamęcić Prawdę iżby niekupuiąc, pieniędzy niedaiąc prawa na wieczność niemaiąc, był rozumiany za Dziedzica.

Możeż być Uzłowski w sprawiedliwych umysłach tak nieszczęśliwym gdyby nieutraciwszy majątku swego Sąd go przymuszał do utraty, y co było tylko podstępnym y wypracowanym projektem, gdyby to Sąd za skutek y powinność do wykonania rzeczy uprojektowaney obwiązał.

Niechay wszystkie przykłady na ieden obraz widoku zabrane będą, a ktòż inaczey myślić będzie nad tę powszechną Maxymę iżby ten kto chce ogarnąć Dziedzictwo miał zapis pewny y przyznany.

Y nadto między przedaiącym a kupuiącym postanowiono iżby nabycie Dóbr nie w samey tylko opinii, y projekcie sytuacyą swoją zamykało, lecz żeby w momencie przedaży, prawodawca rzeczy skutek Prawodawstwa swego konkludował, iżby jeden wiedział co kupił, drugi wiedział co przedał,

Lecz intercyza nieprzyznana niebędzie zdolna tak daleko rozpostrzeniać skutkow swoich gdyby nie przedana wieczność lecz kiedyś w myśli Aktora do przedaży wydać się mająca mogła moc dziedzitwa poniewierać, bo choćby intercyza niebyła tak błędna y wymuszona jak iest, przecież gdy ieszcze wyzuć miała, a postanowieniem swoim niewyzuła, dla czego Uzłowski nieprzedał wieczności Mostytycz a Woyniłowicz niekupił.

Y tak obay stoią przy właności, to jest Woyniłowicz niedał na dziedzictwo summy. Więc niema utraty, Uzłowski niedał prawa na Mostytycze, więc tracić Aktorstwa swego niemoże.

Doczytać się tey prawdy z intercyzy Roku 1750. 8bra 10. Dattney, lecz nieprzyznaney.

Ten

Ten Projekt niema imienia wieczyſtego, więc nie ieſt wieczyſtym Dokumentem, a jakże on po wieczność ſięgać może y odbierać?

Przyrzekł Woyniłowicz w Roku 1751. Marca 12. dnia 25000. złch Pollch monetą niebrakowną wypłacić, lecz niewypłacił ſummy, a Uzłowſki Prawa niedał. Więc nawzajem zamorzona intercyza, a ſkutki czyli Projekt iey wygasły jako wzajemnie nietrzymane y odſtąpione.

Gdyby niekupione y nieprzedane Dziedzictwo zatrzeć y obciążyć, wymyślił Woyniłowicz ſpoſob, albowiem ſam unikaiąc poſłuſzeńſtwa intercyzy a tym barziey znaiąc Uzłowſkiego ku wydaniu prawa niechętnego y projektu przedaży nieprzyimuiącego na blankiecie do inſzey potrzeby ſtoſowanym utworzył aſſekuracyą, jakoby liczenie ſummy za Aktorſtwo Moſtytycz proroguiącą. *Czytać Aſſekuracyą 1751. Marca 6. dn. Dawną lecz nieprzyznaną.*

Ta aſſekuracya tyle ma z natury ſwojey podeyrzenia y niewartości, ile pierwſzy obiekt intercyzy, nie ieſt wartym y nic nieſtanowiącym bowiem jak pierwſzy Dokument nienadał Woyniłowiczowi Aktorſtwa, tak y druga aſſekuracya nieodjeła własnego majątku Uzłowſkiemu.

Niedał prawa Uzłowſki, lecz kiedyś ieſzcze dać miał; więc zezwolić na przedaż albo odmówić przedaży oboje to ſtało ſię woli y myśli jego podległym, a mu'u niecierpiącym.

Nienapiſał w intercyzie że przedałem, więc nieprzedał, napiſał za wieczność wziołem ſummę więc za dziedzictwo ſummy niewzioł, lecz determinacyą przedaży do wydania prawa zatrzymał, gdy zaś wybywać Aktorſtwa ſwojego niechce a jakże Woyniłowicz gwałtem odbierze Aktorſtwo?

Za intercyzą miał kiedyś być Aktorem Woyniłowicz, po wydaniu Prawa, zatym Aktorſtwo jego do wydania prawa odwołane a przez imię intercyzy bez prawa dziedzicem nie ieſt, ile gdy Uzłowſki wolę ſwoją własnemu rozrządzeniu zoſtawił, a o wydanie prawa dopominać ſię przed Sądem niedopuścił.

Oprocz tego że Woyniłowicz przemyſłem natarczywym z własnego maiątku pozbawić niemoże Uzłowſkiego oprocz tego, że intercyza względem wieczności nieważna y choćby iaką kolwiek owa intercyza poſtaci ſwojey cenę y ſzacunek miała, tedy ſam Woyniłowicz pryncypalney kondycyi to jeſt oddania ſummy nieuiſzczaiąc ſummy w Kancellaryi Grodzkiey Nowogr: nie licząc, nie oddaiąc, y nie lokuiąc odrzucił ſkutki intercyzy y niechciał mieć wieczności nie wypełniaiąc tey kondycyi co wieczność dać miała.

Niechciał Uzłowſki przedać Moſtytycz niechciał znać intercyzy za Dzieło godziwe y mocne, niechciał też brać pieniędzy żeby ſię niezdał, akceptuiącym ſkutkow intercyzy, lecz Woyniłowicz czyſte Aktorſtwo Chcąc cieniem prawności utłumić w Roku 1753. Marca 12. dnia niejuż gdyby mniemaney intercyzy wykonywał poſłuſzeńſtwo, lecz gdyby w ſłabych ſercach jaką kolwiek ſprawił perſwazyą koncem, więc podeyścia y powierzchowney ſatyſfakcyi prezentuie ſummę, lecz nie liczył y nielokował, ſummy zupełney niemiał nadto, monetą niekrajową, lecz zagraniczną biegu ſwego niemaiącą chciał Uzłowſkiego gwałtem uciemiężyć Czytać Proces Nomine Uzłowſkiego zanieſiony.

Choćby też owa intercyza miała jakıkolwiek kſztałt y walor, jednak o pewnym jey upadku dla tego myślić trzeba że Woyniłowicz nie dotrzymuiąc przez ſiebie warunkow intercyzy niechciał mieć dotrzymania kondycyi przez Uzłowſkiego iżby on wydał Prawo.

Ręczy tę prawdę że Woyniłowicz niemiał ſummy tyle y taką monetą jaką opiſał, manifeſt jego na Łopota Strażnika polnego zanieſiony którym wyzna-

znaje że Łopot jemu nową monetę oddawał, a Uzłowski dla braku nowey monety nieprzyjoł *Czytać maiefest.*

Wszelako zatym rozumieć trzeba czy to dla złości projektu to iest intercyzy, tedy niema Aktorstwa Woyniłowicz, czy to dla nieskuteczney zapisowi podległości wszelak on stał się przerwą y zniszczeniem intercyzy.

Władał Uzłowski majętnością Mostytyczami jako Dobrem swoim Woyniłowiczowi niepodległym y od W. Woyniłowicza nie depeudującym albowiem w Roku 1753 owe Dobra Mostytycze Prawem zastawnym za summę 16000. złł. Poll. inwadyował.

Doradził WJP. Woyniłowicz usilnemu przed się wzięciu y gdy już niemogł pretextem Dziedzictwa wniść do possessyi Mostytycz na ten czas bierze wlewek od Niezabitowskiego Chorążego Nowogr: y stawszy się w osobie jego zastawnikiem ogarnoł possessyą Mostytycz z którey zastawy aż dotąd broni okupu nazywając siebie Aktorem bez zapisu y bez Aktorstwa.

Zapomniał kondycyi w assekuracyi wyrażoney, iż żadnych wlew kownabywać, areśztow na summę przyimować, lecz całą ogułem summę Uzłowskiemu odłożyć iednak summy nieoddawał ale zakupił wlewek y wzioł na siebie postać zastawnika. Przeto sam rozerwał kondycye zapisu y zezwolił na to że wymusić Aktorstwa niemożna, lecz chyba pod imieniem zastawnika stanąć na żądaney possessyi.

Wzioł Woyniłowicz possessyą Mostytycz, wzioł też większą moc prześladowania y niedał spoczynku Uzłowskiemu, lecz coraz jego więcey krzywdził; Dobra dezolował, ruchomość całą złoto, srebro, cynę, miedź, f n-ty, konie, bydło, y wszystek inmobilibus splendor szacunku, do kilk dziesiąt tysięcy wynoszący w Majętności Mostytyczach lokowany zabrał y ku potrzebie swojey rozproszył.

Przez natarczywe y niemiłosierdne IP. Woyniłowicza postępki uczuł to JP. Uzłowski że usilność wygurowała y już go z leżącego y ruchomego majątku obnażyła niemogł się inaczey oprzeć gwałtownościom przeciwko sobie natężonym musiał pozwać Uzłowski do Trybunału aby sąd dotkliwości iego umnieyszył y dał Ratunek.

Niemiał Uzłowski inszey sprawy w Trybunale z Woyniłowiczem tylko o kasatę intercyzy a zachowania siebie przy wieczności, to było maxymą wzbudzaiącą Proceder, ta donosi y pozew.

1754. Febr: 21. dnia Exportowany.

1755. Julij 29. Dnia Pozew imieniem Uzłowskiego po Woyniłowicza wyniesiony *Prtr.*

1756. Augusta 18. trzeci Pozew *Prtr.*

Kwestye z tych zapozwow wynikłe, ułatwiaiąc sąd Trblski iedne Kategoryą z WIP. Niezabitowskim o summę zaległą y nie dodaną 5000. złł. Polskich według prawa zastawnego na Mostytycze (co teraz do rezolucyi Sądu nieprzychodzi) oczewiście rozsądził.

A drugą Kategoryą z JP. Woyniłowiczem o kognicyą intercyzy y o kognicyą Aktorstwa Mostytycz Sąd wyrok swoy in paritate votorum zastanowiwszy rezolucyą czyli rozwiązanie, ejusdem paritatis następującemu Trybunałowi zostawił.

1757. Apr: 1. dnia datowany produkuje się Dekret.

W ten czas nawet kiedy na ostatnią definicyą przed Sąd Trybunalski oddawał, sprawę; w ten czas kiedy Woyniłowicz prosił potwierdzenia intercyzy sam iey odstąpił y za rzecz słuszną naśladować iey niemiał, albowiem przed Sądem jak świadczy Dekret nie już według opisu 25000. złł: odkładał, ale tylko 4800. złł: prezentował ku myśli swoiey. Dla czego y za co tę liczbę tak małą summy przed Trybunałem okazywał, temuż Trybunałowi nie justyfikował, czytać ad casum *Dekret Trybunalski.*

 Gdy

Gdy zaś Woyniłowicz po takim paritatis Dekrecie oddane do Kancellaryi Dokumenta na tenczas u W. Piotuchà Regenta Trybunalſkiego bez wiedzy Aktora zabrał o co Uzłowſki do Trybunału pozwał.

1757. Junii 30. dnia, *Producitur Pozew.*

1757. 7bra 24. dnia, *Dekret remiſſyiny producitur.*

1761. Junii 9. *Pozew po Woyniłowicza producitur.*

Za którym Pozwem Woyniłowicz do Sądu nieſtanął, y na infamią kondemnowany zoſtał.

1761. 7bra 2. dnia, *Producitur Dekret kontumacyiny z ſolennościami ſprowadzoney exekucyi.*

O kontrawencyą Dekretowi kontumacyalnemu zapozwał Uzłowſki do Trybunału.

1761. Xbra 12. dnia, *Producitur Pozew.*

Na oſtatek Dekret Trybunalſki ku rozprawie między Woyniłowiczem a Uzłowſkim in cauſa juris & facti Regeſtr Taktowy decydował.

1761. Xbra 11. dnia, *Dekret ferowany producitur.*

Niemogł ſię odjąć ani wyrównać fortelnym obrotom Uzłowſki, nieumiał on zabiegać wymyślonym konceptom ani ſtrzymać czuwaiących na zgubę ſwoją intencyi, ſtało ſię nieraz że Woyniłowicz albo nie dawſzy pozwu, albo do zmyślonego motywum łącząc aktorat albo w rzeczy y poſtępku jedności niemaiącą znizawſzy ſprawę, kondemnował Uzłowſkiego, aby go cieniem konwikcyi przywaliwſzy wymuſił to na nim przez gwałt procederu, czego ſprawiedliwość niedozwoli y do czego po dobrey woli przez długi ciąg czaſu nie nakłoni.

Opłątał konwikcyami, zmielzał ſtopnie prawa y pod pretextem przewodu zaiechał Folwark Miratycze ze wſią Wierzbnowem y poſſydował nie należnie, z którey poſſeſſyi jako nie prawney ſtał ſię winnym rachunku kalkulacyi.

1771. Junii 12. dnia pozew, a za nim Dekret drugi kontumacyiny weſpoł z świadectwem ſprowadzoney exekucyi, *producitur.*

Już tedy jeſt pewnym, że Uzłowſki nieprzedał Moſtytycz, a Woyniłowicz niekupił, to zaś byłoby uymą ſprawiedliwości gdyby Dobra 60000. złotych ceny ſwojey maiące nadaremnie Woyniłowiczowi y bez pieniędzy y bez zapiſu na zyſk oddane były.

Lecz gdy Sąd nieznalazł utraty aktorſtwa przez intercyzę, przeto iak do dania prawa, tak do utraty naglić niemoże.

Tak rozumie doścalthough prawdy sentyment tak pozwala ufać delikatność Sądu.

O co ſprawa y pozew.

Roku 1793. Mca Aprylia 13 Dnia Wykonałem Przysięgę na Wierność ~~Imperato~~ Nayiaśnieyszey Imperatorowey Jeymci Całey Rossyi.

Ex Libris Jozephi Woronicz Praefecti Ponum Palatin. Vilnen.

Содержатель Книги
Мостовничій Минской
Осипъ Криштофовичъ
Сорокецъ

Rim. Forgó K.A.